

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Γεωργιανὸ Ἀγιολόγιον

Ἁγίου Ὁσίου Νικόλαος, ὁ Ὑμνογράφος, ὁ Φωστὴρ τῆς Ἰβηρίας † 3ῆ Νοεμβρίου 1308

Οἱ πληροφορίες γιὰ τὸν Μοναχὸ Νικόλαο, τὸν συγγραφέα πολλῶν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν, εἶναι ἐξαιρετικὰ σπάνιες. **Εἶναι** γνωστὸ, ὅτι ὁ Ὁσιος Νικόλαος ἐζήσῃ στὸ δεῦτερο μιστὸ τοῦ ΙΓ΄ αἰ. στὴν Γεωργία. **Τὰ** τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του συμπίπτουν μὲ τὴν βασιλεία τοῦ Βαχτάνγκ (1301-1308), υἱοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Γενναίου, Βασιλέως τῆς Γεωργίας (Dmitri Tavadebuli, † Μνήμη: 12ῆ Μαρτίου).

Ἁγίου Ὁσίου Νικόλαος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους Ὑμνογράφους καὶ μία ἐξέχουσα πνευματικὴ προσωπικότητα τῆς ἐποχῆς του, ἀλλὰ ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ ἔργα του ἔχουν διασωθῆ. Ὁ Καθολικὸς Ἀντώνιος Α΄ (1720–1788) γράφει, ὅτι ὁ Ὁσιος Νικόλαος συνέθεσε πολυάριθμους Κανόνες καὶ Ἀκολουθίες. **Ἐπὶ** πλέον, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἐμπλούτισε τὴν γεωργιανὴ πνευματικὴ λογοτεχνία μὲ τὶς μεταφράσεις του. **Οἱ** μελετητὲς καὶ οἱ ἱστορικοὶ ὑποθέτουν, ὅτι σὲ αὐτόν, ὡς τὸν σημαντικώτερο λειτουργιολόγο τῆς ἐποχῆς του, πρέπει νὰ ἀνήκουν οἱ προσευχὲς καὶ οἱ Κανόνες ποὺ μεταφράστηκαν ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στὰ γεωργιανὰ ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ, ἰδίως ὁ Κανὼν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Ἁγίου Πλάτων Ἰοσελιάνι (1810-1875), διάσημος ἱστορικὸς τοῦ ΙΗ΄ αἰ., γράφει ὅτι, ἀνάμεσα στὰ χειρόγραφα τῆς ἀγιορειτικῆς Μονῆς τῶν

Ἰβήρων, εἶδε καὶ ἄλλες Ἀκολουθίες, οἱ ὁποῖες ἀνήκουν στὴν πέννα τοῦ Ὁσίου Νικολάου.

• Ὁ Ὁσιος Νικόλαος ἀναπαύθηκε ἐν εἰρήνῃ τὸ ἔτος 1308.

(*) Βλ. <https://www.orthodoxy.ge/tveni/noemberi/03-nikoloz.htm> • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγιῶ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*